

Однак, для того щоб кредитування під заставу промислової нерухомості було ефективним, банки повинні розробити власну кредитно-іпотечну політику, яка має бути складовою загальної кредитної політики банку, що є основою організації процесу банківського кредитування відповідно до загальної ринкової стратегії діяльності банку.

Таким чином, можемо зробити висновок, що не дивлячись на те, що кредитування під заставу промислової нерухомості в Україні перебуває на етапі свого становлення, промислова нерухомість, як предмет іпотеки, може стати ефективним інструментом залучення фінансового капіталу у виробничу сферу, і як результат – призупинить темпи зниження промислового виробництва в умовах кризи.

УДК 336.645.1

Майорова Т.В.,

д.е.н., професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

Копаниця Я.І., Шеремет Б.О.,

студентки 3 курсу, ФФ, 301 група

ДВНЗ «КНЕУ університет імені Вадима Гетьмана»

Венчурний капітал як джерело фінансування молодих підприємств

Нинішній час характеризується постійними змінами у всіх сферах суспільства. Особливо ці зміни стосуються науково-технічного прогресу у виробництві, підвищення наукомісткості продукції та виникненні нових потреб споживачів. Все це створює передумови для інноваційної підприємницької діяльності та зацікавлення інвесторів у вкладанні коштів у інноваційні проекти. Все частіше Україна переймає досвід від західних країн для фінансування підприємств. На сьогоднішній день, все більше набуває популярності венчурне фінансування. Воно здійснюється за допомогою венчурного капіталу, який стає важливим чинником розвитку економіки країни.

Досліджували особливості та основні тенденції розвитку венчурного фінансування відомі українські науковці, а саме: Андреюк Н.В., Берест М.М., Букало А.М., Денисюк В.А., Красовська О.В., Кузьмін О.Є., Шило Л.А. та інші.

Щоб розкрити тему «Венчурний капітал як джерело фінансування молодих підприємств» потрібно, перш за все, з'ясувати, що ж таке венчурний капітал. Венчурний капітал (від англ. «venture» - ризиковане підприємство) – це довгостроковий, ризиковий капітал, що інвестується в акції нових і швидкозростаючих компаній з метою отримання великого прибутку після реєстрації акцій цих компаній на фондовій біржі [1].

Основним джерелом венчурного капіталу є інвестори, які намагаються отримати високий дохід. Вони виступають донорами бізнесу. Реципієнтами є підприємці, яким потрібні вливання капіталу. Між ними знаходяться венчурні фонди, які заробляють гроші на процедурі посередництва між зацікавленими сторонами [2].

Але варто розрізняти традиційних інвесторів та венчурних інвесторів. На перший погляд, це може здатись тотожними поняттями, але варто розуміти відмінності у їх діяльності. Це можна побачити за допомогою даної таблиці.

Таблиця 1.

Відмінність між традиційними та венчурними інвесторами

Традиційні інвестори	Венчурні інвестори
Вкладають в керівництво і корпоративні структури. Вони зазвичай співпрацюють з ієрархічними організаціями, в яких є кілька рівнів керівництва, а процес прийняття рішень строго бюрократизований	Вкладають в стартапи. Вони знаходять інноваційні колективи, які прагнуть передбачити майбутнє, створювати нові сегменти ринку. В таких організаціях повноваження і інформація децентралізовані, і кожна окрема людина наділена владою.
Традиційні інвестиції засновані на прогнозуванні прибутку на підставі заздалегідь відомих ризиків. Обговорення можливої угоди починається з моделі оцінки фінансових активів, що виражає взаємозв'язок систематизованого ризику і очікуваної прибутковості активу. Найчастіше інвестори припускають, що повернення інвестицій буде мати нормалізований розподіл..	Суть венчурних інвестицій - спроба передбачити непередбачуване. Головна мета - потрапити в кінець розподілу, далеко від його центру. Такий результат має на увазі асиметричне повернення інвестицій, яке покриє будь-які збитки від всіх інших угод і ще дозволить заробити.
Контролюють свої вкладення на основі	Мають змогу задовольнятися дуже обмеженими

докладної фінансової інформації. При фінансовому аналізі і прогнозуванні враховується поведінка грошових потоків, ключові економічні показники та інші важливі фінансові питання.	даними.Багато стартапів не можуть чітко визначити свою модель монетизації. Тому ключовими показниками стає вартість залучення клієнта, цінність за життєвий цикл і груповий аналіз
З недовірою ставляться до будь-якої спроби компанії перерозподілити бюджет витрат.	Прагнуть до такої динаміки в керівництві, щоб миттєво змінювати бізнес-модель в разі потреби.
Прагнуть вкладати кошти в зростання однієї компанії протягом декількох років.	Працюють в більш стислі часові рамки (12-18 місяців за цикл).
Часто змагаються один з одним за право укласти угоду, а іноді навіть конфліктують всередині ради директорів.	Вірять, що з конкурентами можна співпрацювати на благо стартапу.

**Сформовано авторами на основі [3].*

У більшості розвинених країн венчурне інвестування, завдяки сприйнятливості до ризикових прогресивних ідей, які мають відчутний ринковий потенціал, являється головним джерелом позабюджетного фінансування наукових досліджень, прикладних розробок та інноваційної підприємницької діяльності.

Проте в Україні через нерозвиненість венчурного підприємництва, нестабільність економіки та політичної ситуації, недостатність кваліфікованих спеціалістів з управління венчурним капіталом та відсутність закону, який міг би регулювати діяльність венчурних фондів пошук венчурного інвестора або ж кандидата для венчурних інвестицій є дуже складним.

У нашій державі, щоб знайти венчурного інвестора, який би погодився вкладати кошти вмолоду компанію, підприємцеві потрібно витратити до року, а то й більше часу.

Варто зазначити, що венчурні фонди в Україні працюють на відносно невеликих за розмірами та часто монополізованих ринках й мають справу з низьким рівнем платоспроможності населення. А тому значного зростання кількості інвесторів, готових вкласти кошти у високоризикові проекти, у нашій країні не спостерігається [4].

Отже, можна зробити висновок, що для збільшення кількості венчурного капіталу в Україні потрібно покращувати національну економіку:

стимулювати підприємницьку інноваційну діяльність; сформувати повноцінну інноваційну інфраструктуру; розвивати фондовий та страховий ринки, а також банківську систему; забезпечити відповідні умови для ефективної діяльності приватних інвесторів. Ми вважаємо, що це створить атмосферу для розвитку різних форм венчурного інвестування та спрямування венчурних інвестицій у молоді підприємства.

Список використаних джерел:

1. Власова І. В. Венчурний капітал як особлива форма капіталу / І. В. Власова. – 2015. – №1. – С. 69–73.
2. Замлинський В. А. Сучасний стан та перспективи розвитку венчурного інвестування як складової фінансового забезпечення інноваційної діяльності України / В. А. Замлинський. – 2014. – №5. – С. 172–179.
3. Зеньков А. 7 главных отличий венчурных инвесторов от традиционных [Електронний ресурс] / Алексей Зеньков. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://rb.ru/story/traditional-vs-venture/>.
4. Зянько В.В. Венчурне інвестування та особливості його розвитку в Україні [Електронний ресурс] / Зянько В.В.. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.businesslaw.org.ua/venture-investment/>.

УДК 336.717.061.1

Майорова Т.В.,

д.е.н., професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

Косянчук М.С., Ігнатюк В.А.,

студенти 3 курсу, ФФ, 301 група

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Факторинг і форфейтинг як специфічні банківські продукти

Банківський кредит – найбільш розповсюджене джерело фінансування господарської діяльності, яке стимулює економічні процеси. Факторинг та